

Posudek – Filip Mihula

Bakalářská práce autora Filipa Mihuly s názvem *Volby do Zastupitelstva města Hradec Králové v roce 2014* se zabývá především zmíněnými volbami, ale také předchozími místními volbami v Hradci (v letech 2006 a 2010) a jejich vzájemným srovnáním. Autor se zde pokouší aplikovat teorii volební geografie na zmíněné volby. Tato teorie je, jak dokládá i teoretická část práce, poměrně oblíbeným tématem českých politologů. Práce je však ojedinělým příspěvkem co se týče jejího zaměření na město Hradec Králové.

Autorovým hlavním cílem je „zjistit, zda a v jaké míře je možné ve statutárním městě Hradec Králové určit území volební podpory politických stran a hnutí, které uspěly ve volbách do zastupitelstva města v roce 2014“ (str. 1). Za tímto účelem si v Úvodu práce pokládá šest výzkumných otázek, na něž s pomocí vlastní analýzy nachází odpovědi a v Závěru práce je prezentuje. Tyto otázky se týkají zjišťování volební podpory pro nové subjekty na úkor zavedených stran, zjišťování toho, zda byli primátoři po třech zkoumaných volbách vždy z vítězné strany, toho, zda existují prostorové rozdíly ve volebních výsledcích v jednotlivých částech (celkem 21) města Hradce Králové, toho, jak hlasovaly jednotlivé části na pravolevém spektru, a také toho, zda rozložení územní volební podpory odpovídá socioekonomickým předpokladům, které se k hlasování vztahují. Analýza je rozdělena do dvou částí – kvalitativní, věnující se trojím komunálním volbám, a kvantitativní, kde autor na základě volebních výsledků představuje vlastní mapy voličské podpory jednotlivých stran v částech města, a také srovnává tyto výsledky se socioekonomickými údaji o jednotlivých částech. Ačkoliv se v práci tohoto typu nedá vyhnout určitým problémům, jako je například nutná generalizace na základě dostupných dat, autor práce si je těchto nedostatků, jež vycházejí již ze samé podstaty dané teorie, dobře vědom (většinu z nich v práci přímo zmiňuje) a s daty a zjištěními nakládá velmi citlivě.

Hlavní metodou, kterou autor používá, je diachronní a synchronní komparace. Diachronní komparaci používá v kvalitativní části analýzy, kde komparuje troje po sobě jdoucí místní volby, a také ke srovnávání výsledků z map volební podpory z komunálních voleb v Hradci Králové z roku 2014 s výsledky z referenda o vstupu do Evropské unie z roku 2003 a s výsledky prezidentských voleb v roce 2013. Synchronní komparaci potom ke srovnávání map volební podpory stran v jednotlivých částech města. Myslím, že použité metody byly s ohledem na charakter práce zvoleny velmi dobře. V souladu s tímto aspektem bych měl na autora dotaz: proč si ke srovnání vybral zrovna referendum o vstupu do EU a prezidentské volby? Proč si nevybral například volby do Poslanecké sněmovny?

Z jazykového hlediska je práce v pořádku, bez gramatických chyb. Po formální stránce také a bez problémů splňuje nároky kladené na tento typ odborného textu.

Autor v práci používá širokou paletu zdrojů, od monografií, přes odborné články, články z periodik (celostátních i regionálních), usnesení zastupitelstva města Hradec Králové, až po různé databáze a další zdroje statistických dat. Z hlediska použitých zdrojů mám pouze jednu výtku: autor vůbec nepracuje s publikacemi zahraničních autorů, a to ani v teoretické části práce, kde se jejich využití přímo nabízí. Vychází pouze z česky psaných zdrojů, a to i v případech, kdy pracuje s převzatými myšlenkami zahraničních autorů. Teoretická část práce je jinak naprosto dostačující a autorovi posloužila jako užitečný výchozí bod pro jeho analýzu.

Myslím, že předkládaná práce Filipa Mihuly je, i přes některé ne zcela vypovídající výsledky (například v případě komparace map volební podpory se socioekonomickými údaji o jednotlivých částech města), zdařilým příspěvkem k teorii volební geografie. Navíc by mohla najít využití i v politické praxi, například, jak sám autor uvádí, na poli politického marketingu. Také přináší poměrně rozsáhlé možnosti dalšího zkoumání. Práci doporučuji k obhajobě.